

θεσις τοῦ σώματος δικτελοῦσι πανταχοῦ ἐν στενῇ συναφείᾳ· ἐνταῦθα ὁμοῦς πρέπει νὰ καταλεχθῆ καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος παρασκευάζει τὴν τροφὴν αὐτοῦ. Οἱ νομάδες ἀνάπτουσι πῦρ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ καὶ νομίζουσιν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς, ἐὰν μόνον εὔρωσιν ὕδωρ πόσιμον. Οἱ Κάφροι καὶ οἱ Πικταγόνοι ἐψήνουσι τὸ κυνήγιόν των μεταξὺ δύο πετρῶν θερμοστάτων. Οἱ ἰχθυοφάγοι λαοὶ τρώγουσι τοὺς ἰχθύς ὠμούς ἢ τεταριχευμένους. Οἱ Τάταροι ὑποβάλλουσι τὸ κρέας εἰς τὰ ἐφίππια, ἵνα τὸ μαλακύνουσιν· ἄλλοι ἄγριοι τρώγουσιν ἄλφιστα τοῦ μανιόκ ἢ κασσαβέ, ἀλέθοντες ἐν τοῖς δάσσειν, ὅπου ἂν εὔρωσι τὸ φυτόν, ἐκ δὲ τοῦ περιττεύοντος παρασκευάζουσι δηλητήριον, δι' οὗ ἀλείφουσι τὰ βέλη καὶ τὰ ἄλλα ὕπλα των. Ἐν Αἰγύπτῳ καὶ σήμερον ἔτι παρασκευάζονται ἐκ βοτανῶν καὶ κρεάτων φαγητὰ ὀλίγον ἀπέχοντα τῶν εὐρωπαϊκῶν. Καθόλου εἰπεῖν ἐπικρατεῖ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ φυτικὸν σύστημα· ἔθνικὸν βρώμα, ὡς ἐν Τουρκίᾳ καὶ Περσίᾳ, εἶνε καὶ ἐνθάδε τὸ πιλάφιον, προκαλοῦν ἐπὶ τέλους ἐκλυσιν καὶ ἀτονίαν, ἣν πειράται νὰ ἀποσοθήσῃ ὁ μὲν Ἰνδὸς διὰ τοῦ Ἰνδικοῦ πεπέρεως, ὁ δὲ Αἰγύπτιος διὰ τῶν ἐγγενῶν κρομμύων. Εἰς τὰς τραπέζας τῶν Ἀβυσσιῶν παρατίθενται τὰ ὀπτὰ κρέατα τῶν δαμάλεων οὐχὶ ἐπὶ πινακίων, ἀλλ' ἐπὶ πινακοειδῶν ἄζυμων ἄρτων. Κρέας καθόλου τρώγεται ἐν ταῖς ἐφορταῖς, εἰ δὲ μὴ φοίνικες καὶ ἰχθύες· βραστὸν ὀρύζιον μετὰ βουτύρου εἶνε τροφὴ τῶν ἐπισήμων. Οἱ Ἀβυσσιῶτες ἀπέχονται χοιρέων κρεάτων, ἀξιόλογον δὲ λίγνευμα ὑπολαμβάνουσι πτηνὰ ὀπτώμενα μετὰ πεπέρεως καὶ παντοίων ἀρωμάτων. Ἐκ τῶν ἄλλων λαχανοφάγων λαῶν τῆς Ἀφρικῆς οἱ ῥυπαρώτατοι Ὀθεντόται οὔτε χοιρέων κρεάτων γεύονται, οὔτε ἰχθύων, τρώγουσι δὲ ἐκεῖνα μόνον τὰς ρίζας, ἃς βλέπουσι καταβιβρωσκομένας ὑπὸ κυνοκεφάλων καὶ ὑστρίχων, ἢ τοὶ ἀκανθοχοίρων, ὥσανεὶ τὰ ζῷα ταῦτα εἶχον ἔμφυτον ὀρμὴν νὰ ἀνευρίσκωσι τὰς ἀσινεσάτας. Ἄρτος τῶν Ὀθεντότων εἶνε κρόμμινα ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτώμενα. Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς κρεωφαγοῦσιν αἱ ἀνώτεροι τάξεις, ἀφ' οὗ προσενηχθῆ μοῖρα κρέατος τοῖς θεοῖς, εὐλογηθῆ δὲ τὸ ἐπίλοιπον ὑπὸ ἱερέως. Κυρία τροφὴ ἐν Ἰνδικῇ εἶνε αἱ βοτάναι· ὀρύζιον οὐδέποτε ἐλλείπει, παρασκευάζεται δὲ κατὰ μυρίους τρόπους· τρώγουσι δὲ τοῦτο οἱ Ἰνδοὶ ἢ διὰ κοχλιαρίων ἢ συνειλημένων φύλλων μαλάχης καὶ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πάντοτε χειρὸς, ὡς οὔσης τῆς ἀριστερᾶς ἀκαθάρτου. Ὑδωρ καὶ γάλα εἶνε τὰ κυριώτερα τῶν ποτῶν. Κατὰ τὰς ἐφορτὰς διανέμεται τοῖς προσερχομένοις ἕτερον ποτὸν ἐκ κρομμύων, ὄξυφοινίκων, πεπέρεως καὶ ὕδατος. Οἱ πτωχότεροι τῶν Σινῶν, ὅταν μὴ ἔχωσιν ὀρύζιον καὶ τέϊον, τρώγουσι κρέατα πιθήκων, κυνῶν καὶ ὄφρων, ἐνίοτε δὲ μεγάλους καὶ μικροὺς μῦς, σαπρὰ ὡὰ καὶ σσηπτότας ἰχθύς. Λιχνεύματα τῶν Σινῶν εἶνε βάρταχοι θα-

λάσσιοι, κοχλῖαι, μάλιστα δὲ ἄωρα πορτοκάλια, ἅτινα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μαλακύνουσιν ἐντὸς τιτάνου καὶ ὕδατος, πιέζουσιν κατόπι 24 ὥρας, τὰ βράζουσι διὰ σακχάρους καὶ τὰ ξηραίνουσιν ἐν κλιβάνοις. Οἱ ἐν πᾶσιν εὐρωπαϊζόντες Ἰάπωνες τρώγουσι ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον, ἀλλὰ πάντοτε ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἰχθύς καὶ ὀρύζιον. Εἰς ἕκαστον ὄφρον προσαρτῶσι μικρὸν τεμάχιον ἰχθύος ἐντὸς λεπτοῦ χάρτου, δεῖγμα ταπεινότητος καὶ πρὸς ἀνάμνησιν ὅτι ἦσαν τὸ πάλαι πτωχότατοι ἀλιεῖς. Οἱ Πέρσαι τρώγουσι αἶγας, κριοὺς ἐκτομίαις, περιστεράς καὶ ὀρνίθια, ἀπέχονται δὲ κρέατος χοίρων, βοῶν, μύσων καὶ λαγῶν.

## Η ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὴν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ σύστασιν ἐταιρίας πρὸς ἀποτέφρωσιν τῶν νεκρῶν. Σκοπὸς τῆς ἐταιρίας ταύτης εἶνε «ἡ διὰ τοῦ ταχυτέρου, καταλληλοτέρου καὶ οικονομικώτερου τρόπου ἀποτέφρωσις τῶν νεκρῶν» καὶ «ἡ διάδοσις ὑγιῶν θεωριῶν περὶ τῆς ἀποτεφρώσεως ὡς προτιμητέας τῆς ταφῆς, πρὸς δὲ ἡ διευκόλυνσις τῆς ἀποτεφρώσεως χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος».

Ἡ ἐταιρία αὕτη ἀποτελεῖται ὑπὸ μελῶν διαιρουμένων εἰς τρεῖς τάξεις. Πᾶς κάτοικος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δύναται νὰ γείνη μέλος ἐνεργόν, καταβάλλων τρία μὲν δολλάρια δικαίωμα ἐγγραφῆς, τρία δ' ἄλλα ἐτησίως. Τὰ μέλη τὰ μὴ ἔχοντα ψῆφον ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς ἐταιρίας καταβάλλουσι δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ ἐνιαυσίον εἰσφορὰν 1 καὶ 1/2 δολλάρια. Τὰ παρασχόντα μεγάλας ἐκδουλεύσεις πρόσωπα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποτεφρώσεως καὶ κατοικοῦντα εἰς ἀπόστασιν 10 μιλίων ἀπὸ τῆς Νέας Ὑόρκης δύνανται νὰ προταθῶσι μέλη ἀνεπιστελλόντα, ἐκλεγόμενα δὲ μετέχουσιν ὅλων τῶν ἐκ τῆς ἐταιρίας ὠφελῶν καὶ δικαιωμάτων, χωρὶς οὐδὲν νὰ καταβάλλωσιν. Τὸ ἥμισυ τῶν ἐνιαυσίων καταβολῶν τῶν ἐνεργῶν μελῶν καὶ τὸ σύνολον τῶν συνεισφορῶν τῶν μὴ ἔχόντων ψῆφον μελῶν θέλουσι χρησιμεύσει εἰς καταρτισμὸν κεφαλαίου, ὅπως δι' αὐτοῦ ἐνεργεῖται ἀπροσκόπως ἡ ἀποτέφρωσις τῶν ἀποθνησκόντων μελῶν τῆς Ἐταιρίας. Εἰς τὰς εὐκολίας, αἵτινες χορηγοῦνται εἰς τὰ μέλη, δὲν περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς τοῦ σώματος πρὸς καῦσιν, ἀλλὰ μόνον τῆς ἀποτεφρώσεως τοῦ σώματος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς σποδοῦ εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τοῦ τεθνεώτος. Ἄπαντα τὰ ἐνεργὰ μέλη, τὰ ἐκπληροῦντα τὰς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐταιρίας ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις ἰσοβίως, κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν θέλουσι μετέχει τοῦ προνομίου τῆς ἀποτεφρώσεως.

Οἱ διευθύνται κλιβάνου τινὸς πρὸς ἀποτέφρωσιν

ἐν Ουασιγκτῶν δημοσιεύουσι τὴν ἀκόλουθον γνωστοποίησιν πρὸς γινῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων·

«Ὁ κλιβάνος, ὃν ὁ διδάκτωρ Ἰούλιος Le Moigne κατεσκεύασε δι' ἀτομικὴν αὐτοῦ καὶ τῶν περιούκων χρῆσιν, τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου, εἰ καὶ οὔτε πληροφορίας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀφῆκεν οὔτε κεφάλαια πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο προσετέθη μικρὰ αὐξήσις εἰς τὸ τίμημα τῆς ἀποτεφρώσεως ἐκάστου σώματος.

«Οἱ ἐπιμεληταὶ τότε μόνον δέχονται πρὸς καύσιν σῶμα, ὅταν ὁ θάνατος εἴνε πρόσφατος καὶ προῆλθεν ἀπὸ φυσικὴν αἰτίαν, ὅπερ δέον ν' ἀποδεικνύεται ἀπὸ πιστοποιητικῶν τοῦ ἱατροῦ τοῦ ἀποθανόντος καὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος.

«Ἐξικοσι τέσσαρες ὥραι περίπου ἀπαιτοῦνται πρὸς παρασκευὴν τοῦ κλιβάνου, πρὶν ἢ τὸ σῶμα εἰσαχθῆ ἑντὸς αὐτοῦ. Μετὰ δύο ὥρας ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κλιβάνῳ τὸ σῶμα ἀποτεφροῦται. Ὅπως ὅμως ἀφαιρεθῆ ἡ σποδὸς τοῦ καέντος σώματος, δέον νὰ μείνη αὖτις πρὸς ἀπόψυξιν εἴκοσιν ἕως εἰκοσιτέσσαρας ὥρας. Ἡ σποδὸς τίθεται ἐντὸς κιβωτίου ἐκ κασιτέρου ἐσφραγισμένου, καὶ οὕτω δύναται εἶτε ν' ἀπαχθῆ παρὰ τῶν φίλων εἶτε νὰ σταλῆ διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Τὸ βάρος ποικίλλει μεταξὺ 5 ἕως 7 λιτρῶν.

«Ἡ βλάβη ἀποτέρωσιν ἐνὸς σώματος ἀπαιτούμενη δαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 45 δολλάρια, μετ' ὅλων τῶν μέχρι τοῦ σταθμοῦ τῆς Ουασιγκτῶνος ἐξόδων, ἥτοι νεκροφόρου ἀμάξης, ὀχήματος, κιβωτίου πρὸς ἐναπόθεσιν τῆς σποδοῦ, καυσίμου ὕλης, ἐργασίας, κλπ. κλπ.»

N\*\*

## Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΤΑ

Ἐν ταῖς ἡμετέραις ἀναμνήσεσι συχνάκις ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς ἐπτὰ. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνευρίσκεται κατὰ πάσαν σχεδὸν σελίδα τῆς ἱερᾶς Γραφῆς, ἕνεκα τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν, ἐν αἷς ἐκτίσθη ὁ κόσμος, διότι ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε ἱερὸς, ἔχομεν ἐν τῇ ἀρχαιότητι τὰ ἐπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου, τὴν ἐπτακέφαλον ὕδραν, τὸ μυθῶδες τοῦτο τέρας, ὅπερ διητᾶτο ἐν τῇ κατὰ τὴν Πελοπόννησον λίμνῃ Λέρνῃ—τὰς ἐπτὰ παχέας καὶ τὰς ἐπτὰ ἀπόρους ἀγαλάδας, αἵτινες προήγγελλον εἰς τὸν Φαραῶ ἐπτὰ ἔτη εὐφορίας καὶ ἄλλα ἐπτὰ ἀφορίας—τὸν πόλεμον τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, ἥτοι τὸν πόλεμον, ὃν ἐπεχείρησεν ὁ Ἄδραστος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν Ἀργείων ἡρώων, ὅπως ἀναβιβάσθαι πάλιν εἰς τὸν θρόνον τῶν Θηβῶν τὸν Πολυνείκη, ὅθεν καὶ ἡ τραγωδία τοῦ Αἰσχύλου Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας—τοὺς ἐπτὰ σοφοὺς τῆς Ἑλλάδος—τοὺς ἐπτὰ λόγους τῆς Ῥώμης—τὴν πολιτείαν τῆς ἐπιανήσου—τοὺς ἐπτὰ ἀδελφοὺς, ὅπως ὀνομάζονται τὰ ἐπτὰ ὄρη τῆς Τιγγιτανικῆς Μκρυτανίας,—τὰς ἐπτὰ θαλάσσας, ὅπως ὀνομάζοντο ἄλλοτε τὰ ἐπτὰ στόμια, δι' ὧν ἐξέβαλλον εἰς τὴν Ἀδριατικὴν ὁ Πάδος—τὰ ἐπτὰ

στόμια τοῦ Νεῖλου—τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπταπύργιον—τοὺς ἐπτὰ ἐπισκόπους, οἵτινες κατὰ τὴν ἱερὰν παράδοσιν ἀπεστάλησαν εἰς Ἴσπανίαν ὑπὸ τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου—τὰ ἐπτὰ τέκνα τοῦ Λάρα, ἐπίσημα ἐν τοῖς ἰσπανικοῖς χρονικοῖς, τὸ θέμα ἐνὸς τῶν δραμάτων τοῦ Λόπε δὲ Βέγα—τοὺς ἐπτὰ ἐκλεκτοὺς, τοὺς ἡγεμόνας δὴλ. ὅσοι εἶχον ἄλλοτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃσι τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, καὶ οὔτινες ἐγκατεστάθησαν ἐν ἔτει 1292—τὸν ἐπταετῆ πόλεμον, ἐφ' οὗ ἡ Πρωσσία ἔγεινε δύναμις πρώτης τάξεως.

Σημειωτέον ἀκόμη, ὅτι καὶ ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ ὁ ἀριθμὸς ἐπτὰ εἶνε συχνότατος. Ἡ ἑβδομάς ἔχει ἐπτὰ ἡμέρας, ἡ μουσικὴ ἐπτὰ τόνους καὶ τὸ πρῖσμα ἐπτὰ χρώματα· πλὴν τῶν τηλεσκοπικῶν, οἱ πλανῆται εἶνε ἐπτὰ. Ἔχομεν ἐπτὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα καὶ ἐπτὰ μυστήρια· ἐάν δὲ πρέπη νὰ πιστεῦσωμεν τοὺς φυσιολογοῦντας, ἐντὸς ἐπτὰ ἐτῶν μεταβάλλεται τὸ ἀνθρώπινον δέρμα. Οἱ Γάλλοι λέγουσι παροιμιωδῶς πλὴν ἄλλων καί· Πρέπει νὰ στρέψῃς ἐπτάνις τὴν γλῶσσαν ἐντὸς τοῦ στόματός σου πρὶν λαλήσῃς· οἱ δὲ Ῥῶσοι· Οἱ ἐπτὰ δὲν προσμένουν τὸν ἕνα· καὶ οἱ Ἴσπανοί· Μὴ ἐπαίνει μηδὲ κατηγορεῖς τινὰ πρὶν παρέλθωσιν ἐπτὰ ἔτη.—Λέγουσι κοινῶς, ὅτι οἱ πλὸν σοφοὶ ἄνθρωποι ἀμαρτάνουσιν ἐπτάνις τῆς ἡμέρας, καὶ δσάνις αἰσθανόμεθα χαρὰν τινὰ ζωηρὰν, λέγομεν ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὸν ἑβδομον οὐρανόν.

\*

## ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑ

Ἡ ἀκάματος ἐνασχόλησις τοῦ λόρδου Βρούχαμ κατέστη σχεδὸν παροιμιακὴ. Ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη ἐξηκολούθησεν ὑπηρετῶν τὴν κοινωνίαν, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡσχολήθη εἰς τὴν νομοθεσίαν, τὴν φιλολογίαν, τὰ πολιτικά, τὴν ἐπιστήμην· εἰς ἅπαντα δὲ ταῦτα ἠρίστευσε. Τίνι τρόπῳ κατόρθωσε τοῦτο ἐφαίνετο μυστήριον εἰς πολλοὺς. Ὁ Σίρ Σαμουὴλ Ρώμιλλυ, ἀρνηθεὶς νὰ ἀναδεχθῆ νέαν τινὰ ἐργασίαν, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δὲν εὐκαιρεῖ, εἶπεν· «Ἐπάγγετε εἰς τὸν Βρούχαμ· οὗτος κατορθώνει νὰ εὐρίσκη καιρὸν διαθέσιμον πρὸς πάσαν ἐργασίαν. Τὸ μυστήριον ἦτο ὅτι οὐδ' ἐπὶ λεπτὸν ἔμμεν ἀργος, ἐκτὸς δὲ τούτου ἦτο λίαν ἰσχυρὰς κρίσεως. Προβεβηκῶς ἤδη τὴν ἡλικίαν, ὅτε οἱ πλείστοι ἤθελον ἀποχωρήσει τῶν ἐγκομιῶν, ἵνα γευθῶσιν ἀνενόχλητοι τὴν διὰ κόπου ἀποκτηθεῖσαν σχολήν, ὁ λόρδος Βρούχαμ ἤρξισε καὶ ἐξηκολούθησε σειρὰν λεπτομερῶν ἐρευνῶν περὶ τῶν νόμων τοῦ φωτός, ὧν καθυπέβαλε τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ σοφώτατα τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων ἀκροατήρια. Συγχρόνως ἐδημοσίευσε θαυμαστάς βιογραφίας τῶν «Ἐπιστημόνων καὶ φιλολόγων τῆς ἐποχῆς Γεωργίου τοῦ Γ'», καὶ ἐλάμβανε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον εἰς τὰς νομοθετικὰς καὶ πολιτικὰς συζητήσεις τῆς ἄνω Βουλῆς. Εἰς